

BAT NHA: DIAMANTLICHAAM

Originele Engelse versie: [Bat Nha: Diamond Body | Plum Village](#)

Blue Cliff, 7 oktober 2009

Aan mijn Bat Nha Kinderen,

Ik schrijf "mijn Bat Nha kinderen" en niet "mijn kinderen in Bat Nha" zoals ik eerder had gedaan, want ook al wonen jullie niet meer in Bat Nha, jullie blijven de naam van de Bat Nha-Sangha dragen. Jullie en Bat Nha zijn één. Waar jullie ook heen gaan, jullie dragen Bat Nha bij je en Bat Nha is een onverwoestbaar diamantlichaam geworden. In de openingsgatha, die we reciteren voordat we de Diamant Soetra lezen, wordt de term "diamantlichaam" genoemd:

*Hoe kunnen we geboorte en dood overstijgen
en het onverwoestbare diamantlichaam verwerven?*

*Hoe oefenen we,
zodat het alle illusies zal wegvegen?*

*We vragen de Boeddha, uit mededogen met ons,
om de schatkamer te openen.*

Voor ons allemaal,

Alsjeblift, ontvouw jouw prachtige lessen!

Bat Nha is een legende geworden, een diamantlichaam - niemand kan het meer vernietigen. Bat Nha is een geurende lotus geworden, opgebloeid uit de modder van onwetendheid, angst, ongerustheid, corruptie en machtsmisbruik. Bat Nha heeft geschiedenis geschreven. En jullie zijn bevoorrecht, omdat jullie de gelegenheid gehad hebben jullie deel bij te dragen aan de manifestatie van de Bat Nha-lotus. Bat Nha is een deel geworden van de culturele erfenis van ons thuisland.

Mijn Bat Nha-kinderen nemen nu niet alleen toevlucht in de Phuoc Hue Tempel, maar jullie zijn aanwezig op veel plaatsen in binnen- en buitenland. Waar jullie ook zijn, jullie dragen de Bat Nha-lotus in jullie hart, het streven om te oefenen en anderen te helpen. Het is de Beginner's Mind. Het is de geest van liefde. Het is de bron van energie die ons in staat stelt om nog steeds te zijn wie we zijn, die ons te helpt niet gecorrumpeerd of omgekocht te worden en ons niet over te geven. Thay is erg gelukkig, want Thay schrijft

<https://www.aandacht.net/>

info@aandacht.net

deze brief om jullie in vertrouwen te nemen. Onder het pseudoniem "Nguyen Lang" schreef Thay aan de president van het land en aan de intellectuelen in Vietnam en overzee met het verzoek om tussenbeide te komen en om de situatie in Bat Nha onder de aandacht te brengen. En dit is de brief die Thay aan jullie schrijft.

Op de eerste plaats wil Thay jullie laten weten dat de Phuoc Hué Tempel, waar een aantal van jullie verblijft, ook de plaats is waar Thay in de jaren vijftig van de vorige eeuw vele jaren heeft gewoond. Thay was toen nog erg jong en Phuoc Hué Tempel was nog erg eenvoudig, niet zo ontwikkeld als vandaag de dag. Achter de tempel was een theetuin met wel duizend bomen. Thay had een kleine rieten hut in de theetuin. Thay woonde daar alleen. In de hut stonden slechts een bed en een tafel. Eerwaarde Thai Thuan kan je waarschijnlijk de plek van die hut laten zien. Op een avond droomde Thay over zijn moeder. Ze zag er nog hetzelfde uit met haar lange glanzende zwarte haar. Terwijl Thay blij tegen zijn moeder sprak, werd hij plotseling wakker en herinnerde Thay zich dat zijn moeder vele jaren eerder was overleden. Thay stond op en opende de deur om naar buiten te gaan.

Er was geen toilet in de hut, maar omdat Cong Hinh (de naam van het dorp waar de Phuoc Hué Tempel staat) in het hoogland ligt, omgeven door theebomen, kon je tussen de theebomen plassen. Zodra Thay uit zijn hut stapte, stond hij in contact met het heldere maanlicht dat boven de hele theeheuvel hing. Het was afnemende maan, zo helder, zo mooi en zacht. De aarde en de lucht waren kalm. En Thay had het gevoel dat hij door zijn moeder omarmd werd. De liefde van zijn moeder was zacht als het late maanlicht. Plotseling was Thay ervan doordrongen dat zijn moeder nooit was gestorven, dat zijn moeder er altijd voor hem was en dat haar ware aard 'geen geboorte en geen dood' was. Al het verdriet en het verlangen dat Thay voelde, nadat hij zijn moeder had verloren, verdween in een keer en Thay glimlachte in het late maanlicht. Thay herinnert zich dat hij dit verhaal ergens heeft opgeschreven, misschien in het boek 'Fragrant Palm Leaves'.

Thay weet dat de theeberg niet meer bestaat. De rieten hut is er ook niet meer. Maar als je de kans hebt om op een avond als de maan er is loopmeditatie rond de Phuoc Hué Tempel te doen, visualiseer dan die prachtige nacht en kijkend naar de maan zie je Thay en Thays moeder met jou glimlachen.

Tijdens de onderwijstournee van 2009 in de Verenigde Staten gebeurde er een wonder. Het was de retraite in Estes Park in Colorado. Deze retraite telde 980 deelnemers uit veel verschillende staten en werd gehouden van 21 tot 26 augustus 2009. Van de deelnemers had ongeveer 50% Thay nooit eerder ontmoet noch ooit naar zijn lessen geluisterd of aan een retraite met Thay deelgenomen. Zij kenden Thay alleen via zijn in de VS gepubliceerde boeken. Ze kwamen naar de retraite met de bedoeling om 'live' te luisteren naar Thays lessen en begeleiding. Velen van hen moesten enkele uren vliegen om in Denver te komen. Daarna moesten ze nog een bus nemen om naar de berg te gaan waar de retraite plaats vond. De YMCA (Young Men's Christian Association) ligt in Estes Park. Zij kunnen huisvesting, voedsel en sanitair voor meer dan duizend mensen verzorgen. Het ligt 1000 meter boven de zeespiegel, dus het is erg koel en koud. De

bergen zijn majestueus en prachtig. Elke twee jaar leidt Thay er een retraite en elke retraite wordt druk bezocht.

Maar deze keer kon Thay de retraite niet bijwonen en begeleiden vanwege zijn ziekte.

De artsen van het Massachusetts General Hospital (MGH) adviseerden na hun diagnose dat Thay zou stoppen met het leiden van de retraite in Stonehill College in Massachusetts en ook de retraite in YMCA zou annuleren om zijn longinfectie te kunnen behandelen. De artsen zeiden dat Thay minstens 14 dagen in het ziekenhuis zou moeten blijven voor behandeling. Dokter Sicilian - bekend om zijn specialiteit in de behandeling van longinfecties veroorzaakt door de pseudomonas aeruginosa en verantwoordelijk voor de gespecialiseerde behandelunit op de 12e verdieping van het ziekenhuis - adviseerde Thay om zich die avond meteen in het ziekenhuis te laten opnemen, zodat met de behandeling begonnen kon worden. Maar Thay besloot terug te keren naar Stonehill om de retraite daar af te maken, voordat Thay terugkeerde om zich in het ziekenhuis te laten opnemen. Het thema van de retraite in Stonehill was 'Be Peace, Be Joy, Be Hope.' De retraite was begonnen op 11 augustus 2009. En op 13 augustus 2009 om circa 17.00 uur had Thay wat tijd om zich te laten controleren. Enkele weken daarvoor waren de symptomen van zijn chronische longontsteking ernstig geworden en af en toe zag Thay helder vers of oud donker bloed in zijn sputum. Na vijf uur wachten en testen adviseerden alle artsen Thay om zonder vertraging met de behandeling te beginnen.

Thay ging echter om 24.00 uur terug naar het College, en de volgende ochtend nam Thay deel aan de zitmeditatie met de sangha, gaf de dharmalezing en deed de loopmeditatie, alsof er niets was gebeurd. Niemand wist dat Thay ziek was. Iedereen zei dat de dharmalezingen tijdens de laatste drie dagen van de retraite krachtig waren. Thay Phap De zei tegen Thay: "Je gaf licht tijdens deze dharmalezingen." Alleen jullie oudere broeders en zusters wisten dat Thay ziek was en direct na afloop van de retraite naar het ziekenhuis moest. Op 14 augustus was er een speciale bijeenkomst van de Dharmaleraren waarin ze werden geïnformeerd dat Thay op maandag 17 augustus in het ziekenhuis zou worden opgenomen en dat Thay niet naar Denver zou vliegen om de retraite daar te leiden. In die vergadering verdeelden de Dharmaleraren onder elkaar de verantwoordelijkheden om de retraite in de plaats van Thay te kunnen leiden. Iedereen bood zich vrijwillig aan zonder te wachten op een uitnodiging of vraag. De retraite in Stonehill had ook bijna duizend deelnemers. Behalve de monastieke dharmaleraren wist niemand dat Thay de retraite in YMCA, Estes Park niet zou bijwonen, ook de monniken en nonnen niet. Pas toen het bijna tijd was om in de bus te stappen om naar het vliegveld te gaan, hoorden de broeders en zusters dat Thay niet met hen mee zou vliegen. Het was de eerste keer dat dit gebeurde: Thay kon de retraite niet bijwonen en de sangha moest deze leiden voor Thay. Het organiserende team was zich ervan bewust dat het nog maar kort dag was. Er was niet genoeg tijd om de retraite uit te stellen, want alles was al voorbereid van huisvesting, eten en registratie tot vliegtickets toe. Sommige deelnemers uit andere staten waren al op weg naar de retraite met de auto of de bus.

Zeker zouden veel retraitanten teleurgesteld of boos zijn op de dag van aankomst, wanneer ze erachter kwamen dat Thay niet aanwezig kon zijn. Velen van hen hadden jarenlang de boeken van Thay gelezen en het was hun eerste kans om Thay te ontmoeten en met Thay te oefenen. Er waren mensen die hun vrienden en familieleden beloofd hadden dat ze na de retraite terug zouden komen om hen te vertellen over hun ervaring met Thay. Hoe groter de hoop en verwachting, hoe groter de teleurstelling en het verdriet zouden zijn. De kloosterbroeders en -zusters vlogen in dat besef naar Denver, maar iedereen had genoeg moed om de verantwoordelijkheid op zich te nemen. Dit was een kans om te bewijzen dat ze het vertrouwen van de Boeddha, de patriarchen en Thay waardig waren. Het was nu of nooit. Daarom was iedereen vastbesloten en alle krachten werden gebundeld om de retraite vanuit heel hun hart en geest te leiden. De energie en de broederschap en zusterschap waren nooit zo stabiel en stevig geweest als in die tijd.

Ondertussen begon de behandeling van Thay in het MGH, het grootste en bekendste ziekenhuis in het noordoosten van de Verenigde Staten. Thay werd op 17 augustus in het ziekenhuis opgenomen en op de ochtend van 21 augustus schreef Thay een brief aan de retraitanten van de YMCA, Estes Park in Colorado. In het ziekenhuis hoorde Thay dat bij het beluisteren van Thays brief die avond veel mensen huilden, zowel kloosterlingen als leken. Na het voorlezen van de brief reciteerden de broeders en zusters de naam van de bodhisattva Avalokiteshvara en legden daarna de oefeningen voor de hele retraite uit. Na deze inleiding oefende de hele gemeenschap Edele Stilte tot na de lunch de volgende dag. Die beoefening van Edele Stilte heeft de retraite veel goed gedaan. Veel mensen hadden de kans om hun teleurstelling en reacties te zien en te omarmen - mentale formaties die ontstonden toen ze het nieuws ontvingen dat Thay niet bij de retraite aanwezig zou zijn. De loopmeditatie de volgende morgen, het ontbijt in stilte en de eerste dharmalezing hielpen veel deelnemers om hun teleurstelling, zorgen en andere negatieve mentale formaties te omarmen en te transformeren,

Deze brief is al lang. Thay zal jullie later meer sturen ...

